ANUL IX No. 1063 | 6 PAGINI 6 LEI | Luni 30 Mai 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREȘTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN și E. MUNTEANU. Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Documente literare

Ultimul număr dintr'o publicație literară aduce printre alte lucruri, și o cronică de box a galei din 21 Mai, dela Arene.

O cronică de box într'o revistă literară? Intr'adevăr, măgulitor. Ceiace amplifică însă surpriza (destul de agreabilă de altfel) a confratelui, care habar n'are de sport (și desigur că nici n'are pretenția) este felul literar în care este tratată.

O cronică de box strict literară.

Asupra acestei literaturi ne vom permite totuși câteva observațiuni.

După introducerea, care demonstrează că «reuniunile de box nu sunt încăerări vulgare (mulțumim cu recunoștință!) unde pumnii sunt atenuați în contondența lor de niște mănuși de piele», și după un intermezzo extrem de scurt asupra preliminărilor, confratele sportiv (așa iscălește) trece la matchurile internaționale.

«Cele patru ciocniri sunt interesante prin constatările ce se pot face asupra fiziologiei raselor. Iată pe Mielu Doculescu, suplu, românesc, liniștit, mereu fără nici-o aparență de oboseală reală, prudent și defensiv cu moderațiune. In fața lui, blondul Fritz Reppel bate pe loc o germanică, metodică defensivă, nu fără o umbră de ridicol, aci exasperat în îmbujorarea feței de inconcludența luptei, aci fricos până a fugi spre hazul spectatorilor, din fața adversarului».

«Scena aducea aminte de Chaplin boxeur...»

Pentru importanța victoriei lui Doculescu, comparația de mai sus este un document.

Il ținem la dispoziția suporterilor.

«Cu Georg Pftizner lucrurile se întâmplă mai nostim și mai lamentabil. In Lucian Popescu trebue să vedeți tipul oacheș al unui «șmecher» din Dealul Spirei, cu o șireată zâmbire în coada ochilor, ceva între spaima clasei și cavalerul de suburbie. In fața acestui exponent al șireteniei populare...»

De astă dată literatura se cam îngroașe. Ne obișnuisem cu Lucian, exponentul pugilismului românesc. Cel mai bun boxeur român. Ambasadorul culorilor naționale sportive în Franța, contra lui Huat. etc.

Și ne trezim de-odată că în loc de toate astea, este ceva între cavaler de suburbie și șmecher de Dealul Spirei... cu o șireată zâmbire în coada ochilor.

Tabloul, care are datoria să țină locul unei descrieri a partidei și să umple câteva rânduri goale ale unei reviste în pană de materie (cum să explicăm altfel prezența unei întregi coloane de sport într'o publicație care nu ne-a onorat niciodată cu atenția sa)? trebuie să fie primit ca un exemplu de «descriere literară», fără pretenție de asemănare. (Când vrei neapărat să semeni, te fotografiezi, nu recurgi la descrieri literare).

Incât, lăsând la o parte celelalte flori, cititorul trebue să rețină numai: «cu o șireată zâmbire în coada ochilor». Și să noteze că «literar», nu se zâmbește cu gura. Ci cu coada ochilor sau eventual, cu vârful nasului.

«Mai pasionant se desfășură lupta între G. Axioti și mulatrul (pare curat negru) Jack Besley. G. Axioti are o figură simpatică, distinsă și relativ cultă (a fost elev de școală superioară comercială și își pregătește în particular examenele)».

Școala superioară de comerț imprimă așa dar pe figurile celor cari au urmat-o un aer relativ cult. Iar pregătirea examenelor în particular pontențează încă acest aer. Mărturisesc că nu știam. Și că în orice caz, credeam că cultura se constată altfel decât pe față. Pe «fixonomie» cum se zice.

Am toate motivele însă să nu pun la îndoială perspicacitatea psi-

GEORGE FULGA

(Continuare în pag. II-a).

SAPTAMANA

O competiție sportivă, de orice natură ar fi, nu se poate insinua în gustul și preferința marelui public dacă este lipsită de ceeace vocabularul uzual numește tradiție. O hărțuială la umbra acestui apendice inexorabil, este mai interesantă, mai agitată și totdeauna mai plină de farmec decât atunci când lupta se dă fadă în virtutea unui principiu, dar fără eticheta respectivă. Venus a dus în spinare un tur și un retur mai greu decât o țeavă de tun. S'a bătut cu elan, a deslănțuit patimi, și-a creiat simpatii și antipatii numai și numai să poată trece primul pragul campionatului național.

Când să zică «hop», Tricolorul din Ploești și-a adus aminte de tradiția pe care o inaugurase acum un an pe socoteala Unirii Tricolor, confratele întru surprize Prahova, așa că a trebuit să se resemneze cu titlul de campion al Capitalei. Iată așa dar irosite în van străduințele unor entuziaști cari întocmai deponenților cu bani albi pentru zile negre, s'au trezit cu obloanele la bănci trase și cu leii investiți în concordate preventive. Și asta tocmai atunci când un «Leu» al d-lui Negropontes a produs într'o singură zi nu mai puțin de cinci sute de mii de «lei», fără bătae de cap, fără țeava de tun a Venus-ului și mai ales fără tradiție. Odată... și bine.

Dar, nu întotdeauna este neapărată nevoe să câștigi pentru a fi fruntaș. In această privință cazul Viforului Dacia este eloquent din toate punctele de vedere. Un match nul cu Stadiul Român i-a consolidat definitiv situația de leader în categoria pe care nu de mult era s'o părăsească forțat de minusul de puncte pe tabloul de clasament. De data aceasta, ca orice gospodar cuminte, codașul de eri s'a îngrijit din vreme de punctele necesare și a lăsat în seama foștilor săi profesori grija înșirării erarhice pe sectorul inferior al aceluiași tablou. O simplă schimbare de roluri, nevinovată în efecte, dar semnificativă în ceeace privește situația actuală a rugby-ului românesc. Că de ea a profitat unul din cele mai valoroase organizații sportive din România lucrul nu poate decât să bucure, deși trecerea în cadrele de rezervă a foștilor matadori este tristă dintr'o mie și unul de motive...

Singurul loc în care surprizele sunt cu desăvârșire excluse, este velodromul din Șoseaua Ștefan cel Mare unde Nicolae Ionescu Cristea n'a venit încă niciodată al doilea la sosire. La motociclism însă bătrânețea motocicletei are leac. La rugby, niciodată...

L. ROȘIANU

—oooxxxooo—

CICLISM

Match între artiști

Reuniunea motociclistă de la 8 Iunie organizată de Moto-Club, va cuprinde și o cursă ciclistă între câțiva din cei mai cunoscuți artiști bucureșteni.

FOOTBALL

Două proteste senzaționale

C. F. R. și Venus au făcut contestații

Deși campionatul Bucureștilor e oficial lichidat, e foarte probabil că forurile bucureștene vor avea să se ocupe de o contestație a C. F. R.-ului.

C. F. R. s'a adresat comisiei districtuale și care ca d. Xifando să revină (1?), asupra goalului al doilea, marcat Miercuri lui Foran.

Contestațiile pe chestiuni de arbitraj sunt foarte delicate. Mai ales când au ca obiect, revenirea asupra unei deciziuni.

Contestația C. F. R.-ului nu are sorți de izbândă, mai ales că suferă și de viciul că n'a fost depusă în primele 24 ore după match.

ȘI VENUS

Inaintea matchului de eri dela Ploești, Venus a făcut două contestații.

Una pentrucă terenul nu e reglementar.

Secunda pentrucă matchul s'a jucat pe terenul Tricolorului și nu pe o arenă neutră.

Contestația Venusului se va discuta Miercuri la Liga de Sud.

Șansele contestației sunt minime.

Pentru chestiunea mărimei terenului forul ligei va respunde, că terenul fiind omologat orice discuție ulterioară pe chestiunea terenului e deplasată.

Cât privește chestiunea terenului neutru, nici un regulament nu impune teren neutral pentru matchuri de caracterul celui de Duminecă.

Sâmbătă seara la Arenele Romane:

Spakow-Georges Gardebois

Pentru Sâmbătă 4 Iunie, promotorii noștrii au pus la cale un nou spectacol pugilistic, magnific.

Sacrificiile necesitate de organizarea acestei reuniuni sunt tot așa de mari, ca ale precedentului spectacol.

Angajarea francezului Georges Gardebois a necesitat un efort bănesc neașteptat de mare: numai bursa se ridică la suma de 11.000 de franci francezi.

In atari condițiuni nu e greu de stabilit la cât se ridică bugetul reuniunei, mai ales că în afară de matchul Spakow-Gardebois, organizatorii au adăogat pe program trei matchuri indigene cu cei mai reputați boxeuri români: Lucian Popescu, Marin, Plăeșu, George Axioti, M. Fulea, Ion Mihail și Nelu Oprescu.

Sacrificiile bănești și-au atins însă scopul, programul numărând tot atâtea puncte de atracțiune, câte matchuri are înscrise pe el.

Amatorii de box trăesc zilele cele mai frumoase ale pugilismului românesc. Nu le-a fost dat până acuma să asiste la spectacole așa de reușite, cari se succed cu o regularitate matematică, fără ca interesul sportiv să lâncezească.

Se face dovada cu prisosință, că dragostea publicului nostru pentru nobila artă e mai vie ca ori când, bine înțeles cu condiția ca spectacolele oferite să fie interesante. Publicul nostru sportiv, pe cât este de exigent în pretențiile sale, pe atât este de desinteresat în concursul pe care-l acordă.

Organizatorii au prins anul acesta bine pulsul vremurilor pe cari le trăim și 'n ciuda crizei economice, înjghebând spectacole tari și din toate punctele de vedere ireproșabile, reușesc să facă maximum de încasări, realizând o frumoasă propagandă sportivă și câștigând zilnic, noui adepți, pentru nobila artă.

Atracțiunea reuniunei din 4 Iunie este fără îndoială matchul Spakow-Gardebois.

Campatriotul nostru va suporta de data aceasta un handicap de greutate de 7—8 chilograme, din partea unuia din cei mai buni grei ai Europei.

Debutul lui Spakow în limita categoriei grele, capătă în asemenea condițiuni un interes și mai mare.

Pretențiunea de a ataca dintr'o dată pe un fost campion al Franței la toate categoriile, care va urca scările ringului la cel puțin 90 de chilograme, pe cât apare de temerară la prima vedere, pe atât este de interesantă.

Dacă Spakow se achită cu succes de sarcina, care i-a fost încredințată, un nou orizont se deschide în drumul carierei sale.

In special ne bucură gândul succesului lui Moți și facem urări ca să repurteze și alte victorii în limita categoriei grele, pentru ca I. B. U.-ul care i-a refuzat dreptul să se bată pentru titlul unei categorii inferioare, să-și recunoască în cele din urmă eroarea.

(Continuarea în pagina II-a)

ACTUALITAȚI

Jean Taris a bătut recordul mondial pe 1000 metri

In piscina Auteuil-Molitor, din Paris, asul natației franceze Jean Taris a reușit o nouă performanță senzațională: a doborât recordul mondial pe 1000 metri cu 4 sec. 2/5. Vechiul record aparținea lui Arne Borg.

Timpul stabilit de Taris este 13 min. 2 sec. 1/5.

Timpurile intermediare au fost: 100 metri: 1 m. 5 s. 2/5; 200 metri: 2 m. 21 s. 1/5; 300 metri: 3 m. 39 s.; 400 metri: 4 m. 59 s.; 500 metri: 6 m. 18 s. 4/5; 600 metri: 7 m. 39 s.; 700 metri 9 m. 0 s. 1/5; 800 metri: 10 m. 20 s. 1/5; 900 metri: 11 m. 40 s. 4/5; 1000 metri: 12 m. 57 s. 3/5.

In cursul aceleași reuniuni d-ra Godard a reușit să-și bată propriul record francez pe 200 metri în 2 min. 42 sc. Vechiul record era de 2 min. 45 sec.

Accidentul tragic al unui jucător constănțean

Eri s'a disputat la Călăraș matchul Constanța-Călărași contând pentru Cupa Provinciei. După ce au reușit să învingă pe gazde, jucătorii constănțeni s'au urcat în trenul de Constanța pentru a se reîntoarce în orașul lor. Pe drum însă, între Ciulnița și Călărași, jucătorul Titi Florescu dela Victoria, care jucase în echipa reprezentativă a Constanței, a căzut din tren în împrejurări necunoscute. Fiind prins între vagoane, nefericitul jucător a fost aproape mutilat.

A fost ridicat, de colegii săi după o îndelungată căutare cu felinarele în bezna nopții și transportat la spitalul din Călărași unde a fost internat.

Starea lui Titi Florescu este extrem de gravă.

MARILE EVENIMENTE

Ziua națională a sportului

La 6 Iunie sportul românesc își sărbătorește pentru prima oară ziua sa națională. Prilejul îl oferă aniversarea de 2 ani dela reîntoarcerea în țară a M. S. Regelui Carol II întemeitorul sportului românesc și cel mai convins inițiator al său. Ea are astfel o semnificație cu totul deosebită.

Va fi sărbătorit așa dar în cadrul solemn adequat, Inaltul îndrumător al unei mișcări pe care puțini din factorii răspunzători din stat o apreciază așa cum se cuvine.

Inițiativa aparține unei societăți de curând înjghebate și care a știut, înaintea tuturor să lege de aniversarea unui mare eveniment afirmarea demnă a mișcării sportive românești. Ideea este fericită, pentrucă data când suveranul a pus din nou piciorul pe pământul românesc a însemnat începerea unei ere de prosperitate asupra căreia a veghiat înainte și de care se îngrijește astăzi, primul și cel mai convins dintre sportivii României.

Societatea polițiștilor din București călăuzită de idealuri pe cari celelalte asociații sportive nu au cum să le atingă, a reușit să alăture la omagiul adus Suveranului. toate ramurile de sport cari activează în cuprinsul țării. Sărbătorirea va avea așa dar proporția unui eveniment sortit să rămână înscris pentru totdeauna în calendarul sportului românesc.

Pentru ca prinosul de recunoștință datorat Majestății Sale să fie într'adevăr ceeace merită faptele de reală sprijinire de care dă dovadă Suveranul.

Societatea dirijată de d. Gabriel Marinescu, prefectul poliției, s'a condus, — atunci când a luat inițiativa — de principii de organizare cu totul serioase. Astfel, d. chestor Paximade, care se ocupă efectiv de buna reușită a sărbătoarei sportive dela 6 Iunie, a reușit să pună de acord și să înglobeze în cadrul general al programului, toate oficialitățile sportive din București. Nu va fi nici o absență dela manifestația dela 6 Iunie. Pentruca încadrarea acestei mari manifestații a sportului românesc să fie cât mai conformă cu împrejurările speciale, s'a ales O. N. E. F.-ul drept cadru de desfășurare. In acest scop, soc. polițiștilor alături de O. N. E. F., și federația de football, a alcătuit un procet de amenajări, cerute și de amploarea demonstrațiilor ca și de semnificația pe care trebue să o aibe ziua în care sportul sărbătorește pe Suveran. Vor fi amenajate în acest scop un pavilion regal, tribune pentru public și se vor pune la punct toate utensilele necesare unei bune desfășurări a programului.

Până astăzi nu se cunosc decât în linii generale punctele acestui program dar din felul cum s'a lucrat se poate deduce că munca neprecupețită pe care au depus-o entuziaștii organizatori, nu va rămâne fără efectele așteptate. Suveranul va putea aprecia într'o zi închinată sărbătoririi Sale, o fărâmă dintr'o activitate purtată zi la zi, cu râvnă și cu interes.

Va fi o demonstrație în mic a unei activități care nu cere decât să i se dea putința să evolueze în ritmul pe care i-l impune vremurile de azi.

Iar pentru massele de spectatori cari vor veni fără îndoială să asiste la manifestația națională a sportului românesc, spectacolul unic ce li se va înfățișa va fi mai mult decât o propagandă cu urmări binefăcătoare pentru viitor.

B o x

GHEORGHE COVACI s'a reîntors în București

Câteva declarații ale fostului campion

Gheorghe Covaci, recent reîntors în țară după o lipsă de aproape 4 luni și jumătate ne-a vizitat la redacție.

Pare puțin slăbit — probabil după lungul voiaj (vapor și tren) — dar este totuși în plenitudinea forțelor fizice.

Fostul campion al României la categoria ușoară ne povestește despre impresiile lui din voiajul în Apus:

«Am lipsit din țară 4 luni și 13 zile în decursul cărora am susținut pe ringurile din apus 8 matchuri; primul a fost în ziua de 17 Februarie crt., iar ultimul în ziua de 21 Maiu crt. la Bordeaux.

Am câștigat trei; am pierdut trei și am făcut două matchuri nule.

Am învățat pe ringurile apusene că rezultatul unui match nu este hotărâtor în cariera unui boxeur. Mai ales în Spania, mi s'au făcut două oferte frumoase tocmai după așa zisa înfrângere suferită dela Riambau.

«Mă reîntorc în București cu mult mai multe cunoștințe technice în domeniul acestui sport, și cu o amintire neștearsă despre voiajul făcut în Franța, Spania și Austria.

Deocamdată vreau să mă odihnesc: voiu sta la Mare, în frumoasa tabără a P. T. T.-ului cel puțin 3 săptămâni, iar apoi la munte, la Peștera Ialomiței în poiana Padinei.

Cât despre box, țin să mă întâlnesc cu Viez, Deckmyn și Blaho, iar dintre camarazii mei din România, cu Milea, actualul campion al categoriei ușoare și cu Mielu Doculescu.

La toamnă mă reîntorc la Paris, unde mă așteaptă managerul meu d. Loubin Schoenfeld, (care m-a îngrijit cum se putea mai bine), și două angajamente perfectate definitiv, la Madrid, în organizațiile d-lui Taxonera. Apoi Paris-Ringul cu organizațiile societății Khaett et Leo Burston și în urmă Klein-Ringul din Viena, al d-lui Rudolf Heinz.

Când am avut satisfacții atât de mari peste graniță, este mai mult decât... scuzabilă dorința că la primul prilej să iau din nou drumul străinătății.

Țin să mulțumesc prin dv. d-lui Loubin Schoenfeld care în mod cum nu se poate mai cavaleresc mi-a dat ajutorul de care am avut atâta nevoie în primul meu drum în inima apusului și apoi prietenului meu, inginerul Nicol Gross corespondentul ziarului dv. la Viena, care s'a îngrijit de mine ca un frate în cursul șederii mele în capitala Austriei.

In București îmi voi reîncepe antrenamentul sub îngrijirea managerului și profesorului meu de box Umberto Lancia».

Cu aceste cuvinte, fostul campion al României la categoria ușoară și-a terminat declarațiile.

REP.

—oooxxxooo—

ATLETISM

Cupa Iconomul s'a amânat pentru Joi 2 Iunie

Pista și instalațiile dela O. N. E. F. nepermițând disputarea probelor din cauza ploii, concursul pentru cupa George Iconomu ce urma să se dispute Duminică dimineața a fost amânată pentru Joi 2 Iunie când se va disputa începând dela ora 16.30.